

Els cristians han d'estar a prop de les famílies que viuen en la pobresa

El Papa Francesc continua tractant el tema de la família en les seves audiències setmanals, el passat dimecres va anunciar que en les properes reflexionarà sobre "la vulnerabilitat de la família" i les condicions que la posen a prova com la pobresa.

08/06/2015

Audiència, dimecres 3 de juny de 2015

Estimats germans i germanes, bon dia!

Aquests dimecres hem reflexionat sobre la família i seguirem endavant sobre aquest tema: reflexionar sobre la família. A partir d'avui les nostres catequesis s'obren, amb la reflexió sobre la vulnerabilitat que té la família, en les condicions de vida que la posen a prova. La família té tants problemes que la posen a prova!

Una d'aquestes proves és la pobresa. Pensem en tantes famílies que es troben a la perifèria de les grans ciutats, i també en zones rurals... Quanta misèria, quanta degradació! I a més, per agreujar la situació, en alguns llocs hi arriba també la guerra. La guerra és sempre una cosa terrible. També afecta especialment les poblacions civils, les famílies. Realment la guerra és la "mare de totes les pobreses", la guerra

empobreix la família, una gran depredadora de vides, d'ànimes, i dels afectes més sagrats i més estimats.

Malgrat tot això, hi ha tantes famílies pobres que miren de portar la seva vida diària amb dignitat, confiant sovint obertament en la benedicció de Déu. Aquesta lliçó, però, no pot justificar la nostra indiferència, sinó més aviat ha de fer augmentar la nostra vergonya pel fet que hi hagi tanta pobresa! És gairebé un miracle que, tot i la pobresa, la família continuï formant-se, i fins i tot conservi –com pot– l'especial humanitat dels seus vincles. Això irrita els planificadors del benestar que consideren els afectes, la generació, els vincles familiars, com una variable secundària de la qualitat de la vida. No entenen res! En canvi, hem d'agenollar-nos davant d'aquestes famílies, que són

una veritable escola d'humanitat que salva les societats de la barbàrie.

Què ens queda, de fet, si cedim al xantatge de Cèsar i Mammon, de la violència i del diner, i renunciem també als afectes familiars? Una nova ètica civil arribarà només quan els responsables de la vida pública reorganitzin el vincle social a partir de la lluita perversa, en forma d'espiral, entre família i pobresa, que ens condueix a l'abisme.

L'economia d'avui s'ha especialitzat sovint en el gaudi del benestar individual, però practica àmpliament l'explotació dels llaços familiars.

És una contradicció greu, aquesta! L'immens treball de la família no es té en compte en els balanços, naturalment! De fet l'economia i la política són garrepes en fer aquests reconeixements. No obstant això, la formació interior de la persona i la

circulació social dels afectes hi tenen el seu pilar. Si els treus, tot s'ensorra.

No es tracta només de pa. Parlem de treball, parlem d'instrucció, parlem de salut. És important entendre bé això. Quedem sempre commoguts quan veiem fotografies de nens famolencs i malalts que ens ensenyen de tants llocs del món. Al mateix temps, ens commou molt també la mirada espurnejant de molts nens, que necessiten ajuda, que van a escoles fetes de no-res, quan ensenyen amb orgull el seu llapis i el seu quadern. I com miren amb amor el seu mestre o la seva mestra! Realment els nens saben que l'home no viu només de pa! També l'afecte familiar; quan hi ha misèria els nens sofreixen, perquè ells volen amor, els lligams familiars.

Com a cristians hem de ser sempre més propers a les famílies que es troben enmig de la prova de la

pobresa. Penseu, tots vosaltres coneixeu algú: pares sense feina, mares sense feina... i la família pateix, els llaços s'afebleixen. És trist això. De fet, la misèria social colpeja la família i sovint la destrueix. La falta o la pèrdua de la feina, o la seva greu precarietat, pesen sobre la vida familiar, posant en tensió les relacions. Les condicions de vida en els barris més desfavorits, amb problemes d'habitatge i de transport, com potser amb la reducció dels serveis socials, sanitaris i escolars, causen posteriors dificultats. A aquests factors materials s'hi afegeix el mal causat a la família per pseudo-models, presentats en els mitjans de comunicació basats en el consumisme i el culte a l'aparença, que afecten els grups socials més pobres i augmenten la disgregació dels llaços familiars. Cuideu les famílies, cuideu l'afecte, quan la misèria posa a prova les famílies!

L'Església és mare, i no pot oblidar mai aquest drama dels seus fills. I ella també ha de ser pobra, per ser fecunda i respondre a tanta misèria. Una Església pobra és una Església que practica una voluntària simplicitat en la pròpia vida –en les seves mateixes institucions, en l'estil de vida dels seus membres– per enderrocar qualsevol mur de separació, sobretot dels pobres. Fa falta pregària i acció. Preguem intensament al Senyor, que ens sacsegi, per fer que les nostres famílies cristianes siguin protagonistes d'aquesta revolució de la proximitat familiar, que ara ens és tan necessària!

D'aquesta proximitat familiar, ja des de l'inici, n'està feta l'Església. I no oblidem que el judici dels necessitats, dels petits i dels pobres precedeix el judici de Déu (*Mt 25, 31-46*). No oblidem això i fem tot el possible per ajudar a les famílies a sortir

endavant en la prova de la pobresa i de la misèria que colpegen els afectes i els lligams familiars. M'agradaria tornar a llegir el text de la Bíblia que hem escoltat al començament i que cada un de nosaltres pensi en les famílies que pateixen per la misèria i per la pobresa, la Bíblia diu: *«Fill, no privis el pobre del que necessita per viure, no siguis insensible a la mirada dels necessitats. No facis sofrir el qui té gana, no exasperis el qui té dificultats. No empitjoris la situació de qui té un cor exasperat, no neguis un do al qui té necessitat. No desestimis la súplica del pobre, no giris la cara al pobre. No apartis la mirada de qui et demana, no li donis l'oportunitat de maleir-te»* (Sir 4, 1-5a). Perquè això és el que farà el Senyor –ho diu l'Evangeli– si nosaltres fem aquestes coses.

*Font: Traducció: Josep Ma Torrents –
Catalunya Religió*

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/el-papa-
encoratja-els-cristians-a-estar-a-prop-
de-les-families-que-viuen-en-la-pobresa/](https://opusdei.org/ca-ad/article/el-papa-encoratja-els-cristians-a-estar-a-prop-de-les-families-que-viuen-en-la-pobresa/)
(19/03/2026)